

Høringsoppsummering

1. Type høringsinstans.

Fellesråd

2. Navn på høringsinstans.

Kirkelig fellesråd i Oslo

3. Bispedømmetilhørighet.

Oslo

4. Har du kommentar til kapittel 1: Innledning

Trosopplæring har blitt innarbeidet som begrep helt siden reformens begynnelse og er nå veldig godt kjent. Vi er av den oppfatning at kirken med fordel kan beholde dette navnet, fremfor å erstatte det med «kirkelig undervisning og læring».

5. Har du kommentar til kapittel 2: Teologisk grunnlag for kirkelig undervisning og læring

Det samiske perspektivet kan reflekteres tydeligere i dette kapitlet, ikke bare fremkomme i kapittel 6.

6. Har du kommentar til kapittel 3: Å leve og vokse: Innhold i kirkelig undervisning og læring

7. Har du kommentar til kapittel 4: Å være og å lære: Pedagogisk grunnlagstenkning og læringssyn

8. Har du kommentar til kapittel 5: Likeverdig deltagelse og medvirkning

I Trosopplæringsutvalgets rapport Helhet, integrering og sammenheng i kirkelig undervisning og læring kommer man med anbefalinger til utvikling av ny plan. I høringen som ble sendt kunne man kommentere på disse. Anbefalingen som sier noe om døve og hørselshemmede var ikke mulig å kommentere på. Der stod det: «... i arbeidet med grunnlagstenkningen for kirkelig undervisning og læring bør døves erfaring som minoritet tas med» og «...at arbeid med revidering av rammeplanene for døve bør skje parallelt.» Man kunne forvente at dette ville bli prioritert under utviklingen av grunnlagstenkningen i ny plan. I planen skrives ikke noe konkret om døve som språklig og kulturell minoritet, døvekirken om ressurs eller norsk tegnspråk. Dette bør innlemmes i overordnet del. Det å være døv må ikke fremstilles som en tilrettelegging på linje med en funksjonsnedsettelse, men beskrives som språklig og kulturell minoritet.

Vi savner også at flere former for tilrettelegging synliggjøres, som for eksempel det økende behovet for sosial tilrettelegging, individuelle opplegg etc. Økonomi kan dessuten være en like stor barriere for deltakelse i aktiviteter som en funksjonsnedsettelse. I den forbindelse er det viktig å sikre at økonomiske barrierer ikke skal være til hinder for deltakelse.

9. Har du kommentar til kapittel 6: Samisk kirkeliv: likeverdig og livskraftig

Kirkerådet har tatt samisk kirkeliv på alvor i overordnet del og gir en konkret forståelse av hvordan dette kan synliggjøres i aktiviteter for menigheter, også utenfor områder som ligger i tradisjonelle samiske kjerneområder.

Menigheter vil med denne beskrivelsen ha en god forståelse om hvorfor, og delvis hvordan, samiske elementer kan implementeres i sine aktiviteter. Det vil være behov for jevnlig påfyll av kompetanse, tilgjengeliggjøring av konkrete ressurser til aktivitet og bevisstgjøring. Dette utrunder menighetene til å inkludere språk, tradisjoner, samiske elementer og en samisk pedagogisk tilnærming i eksisterende og nyutviklede aktiviteter. Samtidig understreker vi behovet for at begrepet "sividnit" kan bli tatt inn i hele den teologiske grunnlagstenkingen i planen, ref. innspill til. kapittel 2.

10. Har du kommentar til kapittel 7: Samarbeid om kirkelig undervisning og

Læring

Innledningsvis blir organisasjoner, frivillighetsarbeid og andre institusjoner trukket frem som eksempler på aktuelle samarbeidspartnere. Her bør også muligheten for samarbeid med kommune/bydel nevnes som mulige og viktige samarbeidspartnere. I Oslo vil det være aktuelt å også åpne opp for et større samarbeid med andre tros- og livssynssamfunn. I vår forpliktelse som kirke ligger det til grunn at vi må arbeide aktivt for å fremme et livssynsåpent samfunn. I kommunen finnes viktige aktører som jobber med barn og unge i lokalmiljøet.

Viktigheten av samarbeid med menigheter i prosti/fellesråd bør også løftes frem.

Gud gir - vi deler løfter frem «Vi deler» som en bærebjelke. Dette bør videreføres som et viktig aspekt i ny plan. Deling av ressurser og samarbeid på tvers av menigheter vil være ressurs sparende og til inspirasjon for gjennomføring og utvikling av aktiviteter.

Det er positivt at muligheten som ligger i lovverket om å tilby aktivitet innenfor rammen av skolefritidsordningen trekkes frem. At kirken kan tilby aktivitet i skolefritidstiden vil mange steder være en nøkkel for å nå en bredde og er flere steder et ubenyttet rom. Det bemerkes ellers at i Oslo kommune heter Skolefritidsordning (SFO) Aktivitetsskolen (AKS).

Plan for kirkelig undervisning og læring bør inkludere samarbeidet med barnehager og skoler. Dette har vært et savn og blitt etterspurt i flere sammenhenger. Det vil være viktig at dette implementeres i planverktøyet. Både som en egen plan, men også for å kunne se det i sammenheng med annen aktivitet. Møter med barnehage og skole er viktige arenaer for relasjonsbygging og bør ses i sammenheng med øvrig aktivitet det inviteres til fra menigheten. Samtidig er det viktig å ikke undervurdere at dette er et komplisert og krevende

felt, som forutsetter tillitsbyggende lokal dialog og tydelig skjelning mellom læring og forkynnelse.

11. Har du kommentar til kapittel 8: Lokalt planarbeid

12. Har du andre kommentarer til planen

Trosopplæring har blitt innarbeidet som begrep helt siden reformens begynnelse og er nå veldig godt kjent. Vi er av den oppfatning at kirken med fordel kan beholde dette navnet, fremfor å erstatte det med «kirkelig undervisning og læring».

Det kan oppfattes som om teksten i forslaget i relativt stor grad er tilbakeskuende.

Planen bør i større grad peke offensivt fremover enn å beskrive ting som har vært.

13. Av hensyn til forenkling vurderes det om Kirkerådet kan vedta de seks ulike rammeplanene under overordnet del. Hva mener du om dette?

- Kirkerådet kan vedta rammeplanene

- Rammeplanene bør vedtas av Kirkemøtet

Rammeplanene bør vedtas av Kirkemøtet

14. Har du utdypende kommentar til spørsmål 13

Når det gjelder utvikling og vedtak av rammeplaner er KfiO av den oppfatning at dette er et arbeid som er så viktig at det bør besluttes av Kirkemøtet etter en grundig og demokratisk prosess, herunder lokale høringer.